

عنوان مقاله:

معنویت و مبانی فرهنگ حلال در سیاست گذاری گردشگری

محل انتشار:

سمینار علمی جایگاه گردشگری در اقتصاد مقاومتی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

غلامحیدر ابراهیم بای سلامی - عضو هیات علمی دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

در فرهنگ دینی اسلام، مسیحیت و یهود به شیوه ای از مراقبت و نظم فرهنگی در فعالیتهای انسان تأکید شده است تا کیفیت زندگی با تحقق حیات طیبه به تعالی رسیده و انسان مرحله ای از سیر معنوی را تجربه کند. سازوکار مراقبتها در دین اسلام از روح و جسم انسانی، در قالب مفهوم حلال بیان شده است. اصل گردشگری ریشه در فطرت و ماهیت چندگانه انسان دارد و از سوی دیگر در نگاه جامعه شناخت «حلال» یک هنجار اخلاقی است که بر اساس جامعه شناخت اخلاق اعتقادی استوار میباشد. تکلیف شناسی حلال و فرایند معنوی آن بر نوعی عرفان مبتنی است که در رابطه خدا و بنده او خلاصه میشود. در این مقاله با بررسی و تجزیه نظری مفهوم حلال بر اساس عناصر موجود در تعریف مفهوم فرهنگ، در رویکردی جامعهشناسانه به تحلیل کنش ارزشی و روابط منطقی و گفتمانی آن پرداخته شده است. سپس با اشاره به نقش فرهنگ در سیاستگذاری و رابطه سیاستگذاری گردشگری، ارزشها و ملاحظه مناسبت ارزشهای حلال و مؤلفه-های شش گانه صنعت گردشگری اعم از جاذبهها، حمل و نقل، اقامت، پذیرایی، غذا و نوشیدنی، خرید، سوغات و صنایع دستی و خدمات اختصاصی گردشگری توجه شده و در پایان با اشاره بهکارکردهای مثبت ارزش حلال به عنوان یک امتیاز در صنعت گردشگری نسبت به پیامدهای افراطیایا تفریط در این خصوص هشدار داده شده است

کلمات کلیدی:

مکانیسم مراقبتی، نظم فرهنگی، معنویت، ارزش حلال و مؤلفههای صنعت گردشگری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/540310>

